

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Матеріали
науково-педагогічного
підвищення кваліфікації

*27 листопада 2023 року —
28 січня 2024 року*

За редакцією
професора В. Г. Марічереда

Одеса

ОНМедУ

2024

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ
У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ
ОСВІТИ**

Матеріали
науково-педагогічного
підвищення кваліфікації

*27 листопада 2023 року —
28 січня 2024 року*

За редакцією
професора В. Г. Марічереда

Одеса

ОНМедУ

2024

Члени організаційного комітету:

Марічереда Валерія Геннадіївна — д. мед. н., професор, перший проректор; **Бурячківський Едуард Станіславович** — к. мед. н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи; **Борщ Вікторія Ігорівна** — д. е. н., доцент, проректор з перспективного розвитку; **Кусик Наталія Львівна** — к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту охорони здоров'я, начальник навчально-методичного відділу; **Анненкова Ірина Петрівна** — д. пед. н., доцент, професор кафедри менеджменту охорони здоров'я, начальник навчального відділу; **Усиченко Катерина Миколаївна** — к. мед. н., доцент, доцент кафедри інфекційних хвороб, в. о. начальника сектору забезпечення якості освіти; **Годлевський Леонід Семенович** — д. мед. н., професор, завідувач кафедри фізіології та біофізики; **Опря Євген Васильович** — д. мед. н., професор, завідувач кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та психотерапії; **Ханжи Володимир Борисович** — д. філос. н., професор, завідувач кафедри філософії, біоетики та іноземних мов, голова комісії з питань академічної доброчесності, етики та взаємин; **Сікорська Ольга Олександрівна** — к. філол. н., доцент, завідувачка кафедри суспільних наук, голова комісії з функціонування державної мови

Рекомендовано до друку

Вченою радою Одеського національного медичного університету

МОЗ України

(Протокол № 8 від 24.04.2024 р.)

О-72 **Освітні інновації у закладах вищої медичної освіти : матеріали науково-педагогічного підвищення кваліфікації (27 листопада 2023 року — 28 січня 2024 року)** [Електронне видання] / за ред. проф. В. Г. Марічереда. — Одеса : ОНМедУ, 2024. — 208 с.

ISBN 978-966-443-129-0

У збірнику подано матеріали науково-педагогічного підвищення кваліфікації «Освітні інновації у закладах вищої медичної освіти» (27 листопада 2023 року — 28 січня 2024 року). Мета науково-педагогічного підвищення кваліфікації — сприяння засвоєнню та удосконаленню практичних умінь і навичок з інноваційних технологій, форм, методів, засобів навчання та застосування інноваційних технологій реалізації змісту навчання.

УДК 618.5-089.888.61-085.33

їхнього досягнення, готовність і здатність здійснювати будь-які дії власними силами; активності як прагнення розширити сферу своєї діяльності і спілкування.

Література

1. Гончар О. В. Новітні технології суб'єкт-суб'єктної взаємодії учасників навчального процесу вищої школи. 2012. URL: <https://www.sportpedagogy.org.ua/html/journal/2012-03/12govshs.pdf>.

2. Желанова В. Суб'єкт-суб'єктна взаємодія вихователя і вихованців як засіб творчої самореалізації особистості. *Педагогічний часопис Волині*. 2016. № 2 (3). С. 71–76.

3. Карсканова С. Психологічне благополуччя особистості сучасного педагога як втілення ідей В. О. Сухомлинського про щасливого педагога. *Науковий вісник МНУ імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки*. 2018. № 3 (62). Т. 1. С. 63–68.

4. Сергеева В. Педагогічна комунікативна взаємодія в системі «учитель — учні» та її виховна цінність в умовах спільної творчої діяльності. *Педагогічний часопис Волині*. 2015. С. 57–63.

5. Щербан Т. Д. Психологія навчального спілкування : монографія. Київ: Міленіум, 2004. 346 с.

6. Задорожна О. М. Особливості комунікативної взаємодії суб'єктів педагогічного процесу в освітньому середовищі із застосуванням дистанційних технологій. *Освітній дискурс* : зб. наук. праць. 2021. № 33 (5). С. 42–53.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ ТА РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛУ МЕДИЧНОЇ УСТАНОВИ

Чайка О. М.

к. мед. н., асистент кафедри хірургії

Меленевський О. Д.

асистент кафедри хірургії

Одеський національний медичний університет

Інноваційні підходи до навчання та розвитку персоналу відіграють важливу роль у сучасному динамічному бізнес-середовищі. Швидкі зміни технологій, глобалізація ринків та постійне оновлення знань стають ключовими викликами для сучасних організацій, в тому числі й для медичних установ. Адаптація до цих умов потребує від керівництва медичних установ відходу від традиційних методів на-

вчання та підвищення кваліфікації на користь більш гнучких, індивідуалізованих та технологічно просунутих рішень. Найбільш перспективними інноваційними підходами у цій сфері є мікронавчання, гейміфікація, штучний інтелект, віртуальна та доповнена реальність, соціальне навчання.

Мікронавчання передбачає подачу навчального матеріалу у коротких, зосереджених форматах, які спрямовані на конкретні навички або знання. Цей підхід ідеально підходить для зайнятих працівників, оскільки дає їм змогу навчатися в умовах обмеженого часу, ефективно використовуючи короткі перерви протягом робочого дня. Мікронавчання може включати відеоролики, інфографіку, короткі тести та ігри, що робить навчання більш захоплюючим і запам'ятовуваним.

Гейміфікація, або використання ігрових елементів у ненавчальному контексті, стає все більш популярним підходом для мотивації співробітників до навчання. Використання ігор у навчальних програмах допомагає залучити увагу учасників, підвищити їхню мотивацію та сприяти кращому засвоєнню матеріалу. Ігри можуть симулювати реальні робочі ситуації, надаючи можливість співробітникам практикувати навички в безпечному середовищі.

Штучний інтелект здатний радикально змінити підходи до навчання та розвитку, пропонуючи персоналізовані навчальні шляхи, адаптовані до індивідуальних потреб і стилю навчання кожного співробітника. Системи на базі штучного інтелекту можуть аналізувати продуктивність учасників в реальному часі, коригуючи навчальний контент для заповнення прогалин у знаннях. Також штучний інтелект може використовуватися для створення віртуальних наставників, які надають зворотний зв'язок та підтримку.

Технології віртуальної (VR) та доповненої реальності (AR) відкривають нові можливості для імерсійного навчання. Використання технологій віртуальної реальності допомагає створити повністю занурювальні симуляції робочих процесів або навчальних сценаріїв, надаючи співробітникам можливість відпрацьовувати навички в контрольованому віртуальному середовищі. Технології доповненої реальності можуть бути використані для накладення навчального контенту на реальний світ, наприклад, під час роботи з обладнанням або виконання певних задач.

Соціальне навчання включає обмін знаннями та досвідом між співробітниками через соціальні мережі, форуми та інші платформи для співпраці. Цей підхід сприяє культурі безперервного навчання, де

співробітники можуть навчатися один від одного, ділитися кращими практиками та розвивати нові ідеї. Соціальне навчання також сприяє побудові міцних командних відносин та підтримує культуру інновацій.

Інноваційні підходи до навчання та розвитку персоналу відіграють ключову роль у підготовці медичної установи до майбутніх викликів. Використання мікронавчання, гейміфікації, штучного інтелекту, віртуальної та доповненої реальності, а також методів соціального навчання та співробітництва може значно підвищити ефективність процесів навчання та розвитку персоналу медичної установи. Ці стратегії не тільки сприяють кращому засвоєнню знань і розвитку навичок, а й підтримують адаптивність та інноваційність медичної установи у швидкозмінному світі.

Література

1. Важливість розвитку людського капіталу у сучасному світі. Якою має бути стратегія України. URL: <https://uifuture.org/publications/vazhlyvist-rozvytku-lyudskogo-kapitalu-u-suchasnomu-sviti-yakoyu-maye-buty-strategiya-ukrayiny/>

2. Борщ В. І., Рудінська О. В., Кусик Н. Л. Менеджмент та маркетинг в охороні здоров'я : навч. посіб. Херсон : Олді+, 2022. 264 с.

3. Носик О. М. Синергетика інвестицій у людський капітал. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. URL: <http://www.vestnik-econom.mgu.od.ua/journal/2016/16-2016/6.pdf>

4. Шутурмінський В. Г., Кусик Н. Л., Рудінська О. В. Основи менеджменту та маркетингу в медицині : навч. посіб. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2020. 176 с.

5. Плаксюк О., Горватова В., Якушев О. Людський капітал як фактор підвищення ефективності та конкурентоспроможності компанії. *Академічний огляд*. 2023. № 1 (58). С. 160–174.

СИНДРОМ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У ЛІКАРЯ-ВИКЛАДАЧА КЛІНІЧНОЇ КАФЕДРИ

Четверіков С. Г.

д. мед. н., професор, професор кафедри хірургії

Одеський національний медичний університет

Термін «синдром емоційного вигорання» з'явився в 70-х і належить американському психологові Фройденбергеру. Розумна людина,

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ ГІСТОЛОГІЇ, ЦИТОЛОГІЇ ТА ЕМБРІОЛОГІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ Целух В. А., Бреус В. Є. <i>Одеський національний медичний університет</i>	174
ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА ЗДОБУВАЧА В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ Ціповяз С. В., Похлебіна В. Б. <i>Одеський національний медичний університет</i>	175
ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ ТА РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛУ МЕДИЧНОЇ УСТАНОВИ Чайка О. М., Меленевський О. Д. <i>Одеський національний медичний університет</i>	178
СИНДРОМ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У ЛІКАРЯ-ВИКЛАДАЧА КЛІНІЧНОЇ КАФЕДРИ Четверіков С. Г. <i>Одеський національний медичний університет</i>	180
ВПЛИВ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО КОНТЕКСТУ НА ЕПІСТЕМОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ Шевченко В. Г., Бородаєв І. Є. <i>Одеський національний медичний університет</i>	184
СУЧАСНА ВИЩА МЕДИЧНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД Шульга А. В. <i>Одеський національний медичний університет</i>	187
ДИНАМІКА ХАРАКТЕРИСТИК УВАГИ У ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «АНЕСТЕЗІОЛОГІЯ ТА ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ» Щербаков С. С., Мазуренко Г. І. <i>Одеський національний медичний університет</i>	189